

Zaterdag 15 december. Vandaag zouden we Spanje binnenrijden, een reden om de ochtendroutine snel af te werken en te vertrekken. We dronken zelfs maar één beker koffie!

De bestemming in Spanje hadden we overgenomen uit een actueel [reisverslag van campers](#) die deze kant reisden.

Platja d'Aro was de naam van het stadje aan de Middellandse zee. Even buiten de stad was een royale camperplaats met sanitairvoorzieningen en voldoende vuilnisbakken.

We hadden op stroom-aansluiting gemikt maar dat was mispoes. Direct al bij het aanrijden kon het plekje wel bekoren. Niet super maar toch aangenaam vertoeven. Naar het strand was een kwartiertje wandelen en op ongeveer gelijke afstand lag een winkelcentrum met Lidl, Aldi en andere zaken.

Even proberen.....: Jawel, we vingen, zij het erg zwak, internet.

Het binnenhalen en verzenden van mail lukte met geduld nog net, het bijwerken van site konden we vergeten.

We maakten in Platja d'Aro een aantal stevige wandelingen, de mooie omgeving en boulevard nodigde hiertoe uit. De bezetting van de CP groeide geleidelijk aan want stonden we aanvankelijk met 5 campers, in de namiddag waren het er meer dan 20. Opvallend veel landgenoten en dat bracht weer de nodige kletstijd met zich mee. De directe burens waren Luxemburgers, een heel aardig koppel-van-onze-generatie.

Het allerprettigste was echter het aangename weer: Strakblauwe hemel en heerlijke zon bij een temperatuur van 16 a 18 graden! We waren het snel met elkaar eens dat we zeker nog een dag hier zouden blijven.

Zondag 16 december. Voor vandaag hadden we ons zelf beloofd te gaan fietsen. We hadden een gemarkeerd fietspad ontdekt dat naar **St. Feliu de Guixols** voerde. Een leuk en makkelijk parcours voerde ons naar St.Feliu. Leuke plaats en dubbel leuk om dat er een uitgebreide zondagsmarkt was. Ook de flaneerboulevard was de moeite waard. We peddelden na hiervan genoten te hebben op ons gemak terug naar de camper omdat we rond vieren vanwege de forse temperatuurdaling weer 'thuis' wilden zijn.

Wel maakte we nog een flinke wandeling, weer het mooie stuk langs, over en door de rotsenkust. Toen we terugkwamen werden we uitgenodigd door camperburens waar we bij een lekker drankje camperervaringen uitgewisseld hebben. Voor het naar bed gaan waren we eruit: We zouden nog een dag blijven!

Maandag 17 december. Voor ons doen hebben we uitgeslapen en zijn we in schildpaddentempo aan de dag begonnen. Het weer was nog steeds prima maar we moesten een paar graden inleveren.

Wandelen maar weer! Opvallend was dat het aanmerkelijk rustiger was in Platja!

Weinig mensen terwijl er op de zondag een gezellige drukte was. We wandelden deze keer rond de jachthaven. Hier lagen de nodige Yuppenjachten en langs de kades zeer luxe appartementen. Eén der appartementengebouwen had volwassen pijnbomen op het dak. De rest van de dag werd gevuld met nog maar eens een stadboemel. Niet dat we enorme fans zijn, het was toch leuk om een echte Cruiff-speciaalzaak aan te treffen. Johan heeft kennelijk zijn eigen sportmodemerk in de markt gezet. We maakten hier en daar een praatjes op de camperplaats om zo de nacht in te gaan. Inmiddels hadden we besloten dat we

de volgende dag verder zouden trekken naar een oude liefde: **Sitges**.

Dinsdag 18 december. Na het ochtendcorvee gingen we richting Sitges. De navi zou ons behoeden voor tolwegen. De nationale wegen waren echter overwegend erg goed. Wat weer een goede oefening 'camperrijden' was? De doortocht door **Barcelona**. Voor ons gevoel diagonaal door deze erg grote en vooral drukke stad. Na deze doortocht reden we over de kustweg, half in de berghelling en met uitzicht op de Middellandse zee. De weg was weliswaar bochtig maar goed te rijden.

Zo belandden we in [Sitges](#) waar we zonder problemen de camperplaats vonden. Deze was er geen streep op vooruit gegaan maar okee, het was een uitvalsbasis om Sitges weer eens te bekijken. Mooie boulevard die we deze keer per fiets, uitgebreid bekeken. In de hoge palmen zagen we zwermen grote parkieten.

Om terug naar de camper te fietsen gingen alle punten op de fietsen aan want dit was een erg lange pittige klim. Geen internet, dat is minder te vangen dan we gehoopt hadden. Ook geen foto's deze keer maar op onze [foto-site](#) staan er van eerdere reis. We prikten Salou als volgende bestemming, daar zou een camping zijn die het hele jaar open zou zijn. Niet dus. Niet erg lang getwijfeld en besloten door te rijden naar het ruim 100 km verder op gelegen [Peniscola](#) waar we een bepaalde betaalbare camping op het oog hadden. Bij een tankstation parkeerden we even voor onze brunch en kwamen in gesprek met een Nederlandse trucker die het kennelijk wel leuk vond om even Nederlands te kleppen.

In de shop keken we nog even naar een aanbevolen atlas waarin ook Spaanse camperplaatsen vermeld werden maar deze zat niet in het pakket. Met nog zo'n 25 km te gaan vervolgde we onze weg om rond half drie een oude bekende op camping [Los Pinos in Peniscola](#) te begroeten.

De stroom werd aangesloten en alle accu's (boord-, laptop- en camera accu's) konden weer eens helemaal geladen worden.

We wandelden in ruim twee uur op en neer, of beter: neer en op naar de nieuwe boulevard om daarna gezellig in de camper te dineren. Hierna werd het verslag helemaal actueel gemaakt en matste een aardige Nederlandse dame die we nog kenden van ons vorig bezoek ons met stiekeme internetcodes. (Psssst, niemand zeggen.....)

We hoopten dat het lukte om ons reisblog bij te werken.

Donderdag 20 december. Het bijwerken van het blog lukte niet omdat de Spaanse server niet overweg kon met de kennelijk héél lange URL (web-adres). Na het ontbijt en de koffievsite-met-gezellige-babbel met de Nederlandse buurvrouw in onze camper heeft Fred het verslag vertaald naar PDF en alvast naar de 'Vaste Volgers' doorgestuurd. Ook nog even mail gecheckt en het banksaldo nagekeken. Hierna hebben we de eerste fietstocht gemaakt en natuurlijk alvast even wat bekende plekje's bekeken. Weer terug op de camping hebben we lang, erg lang met een 80-jarige Duitse meneer over heel veel onderwerpen zitten babbelen.

De man kwam uit Rendsburg in Schleswig-Holstein, een leuke stad waar we al eens stonden.

Els ging in de weer met het overnemen van adressen uit een camperboek van de buurvrouw want we hebben nog steeds geen goede documentatie kunnen vinden. Door Els' puzzelwerk kunnen we weer een aantal etappes vooruit.

Rond half zes was het donker en vulden we de avond met de gebruikelijke bezigheden en een uitgebreide telefonische babbel met de kinderen. We besloten nog een paar dagen op camping Los Pinos te verblijven.

Fred ging aan het bijwerken van het verslag en was al aardig de kluts kwijt qua dag en tijd: In het eerste deel van het verslag is op een of andere wijze een dag kwijtgeraakt..... Vergeving aub! Niet dat het veel uitmaakt in de beleving, maar toch nog beter opletten, secretaris!

Vrijdag 21 december. Ontwaakt! De zon slooft zich al uit! Een goed begin van de dag. Na de eerste bekers leut gingen we aan het werk. Het bed verschonen, camperinterieur poetsen, warme kleren naar de camperkelder (de ruimte onder het bed) buitenkant een beetje poetsen, poepdoos leeg, vuil water afvoeren, schoon water bijtanken..... Toen vonden we dat het wel een ontbijt verdiend hadden. Kakelvers stokbrood, dat ging er wel in. Een leuke geste van de campingbaas: Een mooie kerstkaart netjes in een enveloppe thuisbezorgd.

Na deze versterking stegen we op de fietsen om een uitgebreide toer te gaan maken. Het was heerlijk fietsen langs de kilometerslange boulevard van Peniscola die naadloos overgaat in boulevard Benicarlo. We deden nog inkopen bij een soort Chinese Winkel-van-Sinkel. Voor een relatief prikje hebben we toch maar een elektrisch kacheltje en idem waterkoker gekocht. Spaart weer gas als we aan vaak vrij pittig betaalde stroom hangen. We kregen van de Cinezen een leuk, klein kerstmanneke met een kaarsje. Buon Nadal!

Toen we weer bij de camper waren stonden ruim 25 km op de fietsteller.

Het is gek, we wenden nog steeds maar moeilijk aan onze bevoorrechte positie, temeer omdat berichten van het thuisfront gingen over kou, sneeuw en andere onprettige varianten.

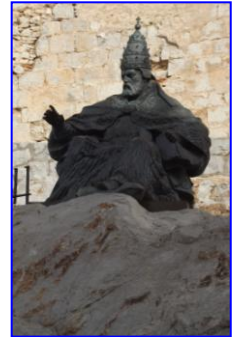
Het avondmaal werd een feestmaal: In olijfolie met knoflook gebakken verse gambas, in de restolie gebakken stokbrood en een lekkere salade. Olé! De avond werd wat frisser, een goede reden om het nieuwe kacheltje uit te proberen. Of dit goed functioneerde? DAT schrijven we morgen.

Zaterdag 22 december. Eerste melding voor deze dag: Het kacheltje geeft toch dat stukje extra comfort.

De waterkoker werkt ook goed, zelfs vlugger dan keteltje-op-gas. Goede investering dus!

Alweer stralend weer. Alleen als het windje kwam opzetten was het fris maar nog steeds aangenaam.

Na het ontbijt en een paar babbels hier en daar werden de fietsen weer gepakt om via een wat andere route naar Benicarlo te rijden. In het centrum werden we verrast door een aardig jeugdkoor dat 18 coupletten van Jingle Bells in het Spaans ten gehore bracht. We doorkruisten een half uurtje deze wat grotere stad met bijbehorende drukte en waren blij dat we weer richting boulevard konden gaan. We bezochten opnieuw het sfeervolle en imposante burchtstadje in Peniscola en ditmaal had Fred de camera wel bij zich.

Terug op de camping gingen we buurten bij Adriana, een Nederlandse vrouw die overwintert in Peniscola en woont in een gezellig ingericht camperbusje.

We zaten net aan de koffie toen zij onverwacht bezoek kreeg van goede vrienden die speciaal voor haar vanuit Haarlem waren gekomen. Adriana is op 1^e Kerstdag jarig en dit was het verjaarskado van hun vrienden. Als dat geen echte vriendschap is!

Na een half uurtje hebben we ons bescheiden teruggetrokken en alvast de zaakjes klaar voor vertrek te maken want de volgende dag zouden we verdertrekken.

We hadden via internet een tip voor een leuke plaats vlak bij het strand, halverwege Castellon en Valencia.

Het lukte Fred zowaar om geheel in het Spaans de afrekening te regelen! Kwam goed uit want de camperbaas sprak geen woord over de grens. Dit Spaans was blijven hangen van ons eerste bezoek aan Spanje in 1971.

Voor we naar bed gingen kregen we nog bezoek van Klaus die met veel belangstelling naar muziek uit onze vrij uitgebreide collectie (op de laptop) kwam luisteren, tussendoor uiteraard weer allerhande 'Witzen' en ondeugendheden vertellend.

Zondag 23 december. Stralend weer! Het was moeilijk voor te stellen dat het twee dagen later Kerst zou zijn!

Na de koffie een knuffel voor Adriana, even dollen met haar hondje, afscheid-met-adresuitwisseling bij Klaus en Lotte, de *Krasse Knarren* en toen opweg. De camper kreeg ook weer dorst dus een tankstop en vol gooien. Helaas had ook dit tankstation geen goede kaart van Spanje en Portugal. We zijn inmiddels bij verschillende stations gestopt op zoek naar een meer gedetailleerde kaart. Vergeefs, maar we hielden hoop. Met een beetje zoekwerk, de navi had haar dag niet, werd de gezochte parkeerplaats in **Barri Mar bij Casteljon** (Als we dit goed onthouden hebben....) gevonden.

Geen service, ook geen melding over wel of geen campers maar volgens de tipgevers konden we er probleemloos staan.

Eerste handeling na het stoppen: Omkleden! Korte broek en hemmetje met korte mouwen voor Fred en luchtige lentekleding voor Els.

18 a 19 Graden!!!! Strakblauwe hemel!!!!

Na de geïmproviseerde brunch vanwege het ontbreken van bakkende bakkers op zondag zijn we gaan wandelen over de mooie maar vooral lange wandelpromenade. Dit wandelde zo lekker dat we ons opeens realiseerden dat we ook weer terug moesten! Ruim twee uur hadden we stevig de pas erin.

Terug bij de camper: Fred paste zich aan land's cultuur aan en hield een siësta, Els ging lekker in het zonnetje zitten lezen. Opeens hoorden we mooi gezang. Twee signoritas zongen mooi tweestemmig Spaanse kerstliederen. Toen ze uitgezongen waren en beloond waren met een applaus van ons stapten ze in hun auto en wensten ons 'A merry Christmas and a happy New Year' en

zwaaiden uitbundig toen ze wegreden.

Fred klooidde nog iets om de keuken(LED)verlichting te verbeteren terwijl Els haar leesvoer verslond.

Toen de zon verdwenen was daalde de temperatuur fors en werd het weer truien en vestenwerk.

Maar men hoorde ons niet mopperen want het bleef een vreemde gewaarwording om in december in lente-outfit te kunnen lopen. We stonden deze nacht helemaal alleen op een heel grote parkeerplaats. Vlak voor het slapengaan verplaatsten we de camper naar de andere zijde van de parkeerplaats omdat er kennelijk in soort houseparty in de nabijheid was. Probleem opgelost.

Maandag 24 december. Vandaag een vrij korte rit gepland, net even onder **Valencia, in El Saler** werd een camperplaats beloofd. Het was wel even schrikken bij het ontwaken want er hing een redelijk dikke mist.

Gelukkig niet al te zwaar, zo'n 300 meter zicht, dus gingen we op weg. De passage van Valencia, hoewel behoorlijk druk, viel niet tegen. We zagen in het voorbijrijden al een groot complex met gebouwen in een heel opvallende architectuur.

De sobere CP werd gevonden, een langgerekte grindbak met sani-voorziening en eenvoudige toilet en douchegelegenheid. Ook hier sprak de receptioniste uitsluitend Spaans. Fred vond het zelfs geen foto waard! Vermoedelijk duwt men hier in het seizoen 45 a 50 campers weg, nu stonden er een stuk of acht. Elf euro. Geen stroom. Wel direct aansluiting op een natuurgebied en mooi fietspad naar Valencia.

Als brunch: Tosti-ala-Els. Na deze versnapering op de fiets en naar Valencia, waar we voor we het wisten temidden van het voornoemde park stonden. Het ontwerp doet denken aan de Erasmusbrug in Rotterdam.

Bij volle zon en 21 graden zag het best onwezenlijk uit toen er een Rudolf-Rednose-treintje bestuurd door de kerstman voorbij kwam! We snuffelden ook nog even op de kerstmarkt maar konden niet verleid worden tot aankopen. Na bijna twee uur rondwandelen door het indrukwekkend complex gingen we naar de supermarkt, de eerste die we die dag tegenkwamen. Een super-hyper Carrefour waar je makkelijk kon verdwalen!

Inkopen voor 3 dagen en wat aanvulling voor het noodrantsoen en toen, bepakt en bezakt, weer langs het overwegend mooie fietspad terug naar El Saler.

Els lekker lezen in het zonnetje en Fred verkende de nabije omgeving per fiets waarbij hij bijna verdwaalde in het mooie natuurgebied.

We stelden vast dat het lengen der dagen al merkbaar was. Om 17.30 uur was het nog licht!

Kerstgevoel op Kerstavond? Dat zat er helemaal niet in.....

We hebben het Chinese kerstmanneke nog wel opgepoetst en naast een grote pijnappel gezet maar de sfeer kwam toch echt niet.

Wel een belletje van de kinders die ons fijne kerst wensten en vertelden dat ze erg genoten. Deed goed!

Eerste kerstdag. Merkwaardig hoe weinig men merkt van Kerst in Spanje. Hier en daar wat versierinkjes maar het is zoeken. We verlieten de grindbak nadat we aan onze financiële verplichting hadden voldaan en gingen naar **Daimus** waar een grote parkeerplaats was die zo'n 10 campers vóór ons al hadden ontdekt.

Geen voorzieningen, geen kosten. We waren al snel na een vluchtige brunch aan het strand- en boulevard wandelen. Omdat het zo lekker wegkierde realiseerden we ons opeens weer dat we ook nog terug moesten. Op de terugweg zagen we nog een mooi kunstwerk in mosaïk. Het weer was een pietsie minder dan de laatste dagen maar nog steeds lekker. Hoewel: In de loop van de avond begon het heel licht te regenen en dit duurde de hele nacht. Okee, ook palmbomen hebben water nodig, toch? Els bereidde een uitgebreid kerstdiner en bij het licht van twee kaarsen werd dit opgepeuzeld.

Fred speelde nog 'n paar kerstdeuntjes op de mondharmonica en toen was kerst 2012 voorbij.....!

Tweede kerstdag. Daar houden ze zich in Spanje helemaal niet mee bezig. Gelukkig maar, we konden weer lekker vers brood kopen en proviand aanvullen. Een korte rit alweer, een kilometer of 40 bracht ons in **Javea**.

Een sobere parkeerplaats die toch alweer ontdekt was door zo'n 30 campers. Gratis, niet zeuren!

Javea was duidelijk toeristischer dan Daimun, hier waren ook veel meer zaken open. Voornamelijk restaurants maar we ontdekten ook een supermarkt en wat andere winkels. Ook hier een door Aziaten gedreven grote bazar waar we LED-verlichting vonden en daarmee de laatste halogeenlamp in de camper vervingen. Zuinig met stroom als we vaak op gratis of goedkope en dus stroomloze plekje's willen staan.

We maakten een indrukwekkende wandeling over de bijna bizarre rotskust. We konden ons voorstellen dat het op de maan ook zo uit zou zien. Grillig en veel kleurvarianten. Prachtige foto-objecten!

De nacht: Glasheldere volle maan en heel veel sterren!

Donderdag 27 december. Vandaag een rit van, in theorie, 25 km maar dit werden er 32. Door een spectaculair landschap, heel veel dalen, klimmen en bochten draaien en naar schatting 185 verkeersdrempels. En Spaanse verkeersdrempels zijn ECHTE! Terugschakelen naar de 1^e versnelling en kruipend eroverheen..... We bereikten **Calpe** waar we een campercamping opzochten om weer aan de stroom te hangen, alles weer lekker op te laden en voor uitgebreide saniservice. En er was WiFi beschikbaar. Na de brunch en het aan de stroom hangen van alle hongerige accu's wandelend naar de strandboulevard. Hier was het levendig. Calpe is goed herkenbaar aan de typische rots die uit zee rijst. Aan de noordzijde van deze rots is het wat mondain, de zuidelijke kust was meer ons ding. Intiemmer, authentiek en wat ruiger. We wandelden ook nog vrij stevig bergop de stad in.

Op aangeven van in Calpe wonende Limburgers waar we mee babbelden bekeken we ook een gedeelte van Oud-Calpe dat indrukwekkend mooi was. Na ruim 4 uur een mix van wandelen en slenteren, steeds onder blauwe hemel en stralende zon kwamen we terug bij de camper.

Calp is de Andalusische benaming, in het Spaans is het Calpe

Invulling van de rest van de dag: Na het eten ging Els aan het lezen en Fred werken aan dit logboek,